

meget af demokrati som af visionære ledere i EU, som virkelig kan sætte morgendagens dagsorden. Jeg mener, at den i hvert tilfælde handler om fire ting: Den handler om de grænseoverskridende miljøproblemer, den handler om en stærkere udenrigs- og sikkerhedspolitik, den handler om en stærkere social dimension, og så handler den om større åbenhed og indlevelse i EU, det, man også kunne kalde styrket demokrati og styrket gennemsigthed.

Jeg vil godt starte med de grænseoverskridende miljøproblemer. Der mener jeg, at det er helt afgørende, at EU træder i karakter for alvor. Vi står over for en sikkerhedspolitisk udfordring, som er større end nogen anden, og det er faren for global opvarmning. Der tales meget om terror, der tales meget om andre ting, men jeg vil tillade mig at sige, at det blegner, hvis man tør se i øjnene, hvad det er for en udfordring, vi står over for med hensyn til den globale opvarmning. Den vil, hvis vi ikke får den under kontrol og får nedbragt udslippet af drivhusgasser, sætte millioner, ja, hundreder af millioner af mennesker på vandring, skabe immigration, ødelægge landbrugsjord, ødelægge fiskeri, ødelægge ferskvandsforsyninger. Det er en opgave, som virker skræmmende på mange, også på mig selv, for kan vi overhovedet magte den? Vi har ikke rigtig prøvet at skulle magte så stor en opgave før.

Det gode er, at vi teknologisk godt kan magte den, så dér, hvor der kan være et underskud, er faktisk i den politiske indsats. Her har EU faktisk frem for nogen anden region på globalt plan muligheden for at handle og vise, at det her magter vi i praksis. Vi kan magte det ved at realisere det meget store potentiale, vi har for energibesparelser – det er hen imod halvdelen af den energi, vi bruger – og ved at udbygge meget kraftigt med vedvarende energi, så vi gør os uafhængige af olie, kul og gas. Dermed gør vi os også uafhængige af nogle meget ustabile regioner, og vi får et fantastisk grundlag for at skabe de job og den eksport, som både vi, vores børn og vores børnebørn skal leve af. Så der er alt at vinde på det og desværre frygtelig meget at tabe på det, hvis vi ikke gør det.

Det andet, jeg gerne vil trække frem, er udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Vi går jo meget op i, at den udenrigs- og sikkerhedspolitik, som EU skal stå for, skal være en udenrigs- og sikkerhedspolitik, som primært er baseret på civile virkemidler som kompetent kriseanalyse, krisestyring, men, siger vi også, muligheden for at sætte

en begrænset styrke ind, hvis man står i den situation, hvor man skal skille parterne ad. Den kan man stå i, alle, der sidder herinde, kan huske Srebrenica.

Men sikkerhedspolitik handler også om mere om det. Det handler om handelspolitik, og der er det virkelig en glæde at se fra folkehøringen, at så mange mennesker synes, at vi skal af med de meget skadelige landbrugsordninger, vi har. Det er virkelig opmuntrende, at det her også er noget, der har opbakning i befolkningen.

Sikkerhedspolitik handler også om udvidelsen af EU. Vi er varme tilhængere af, at Tyrkiet kommer med, og vi er varme tilhængere af, at resten af Balkan kommer med, for det vil stabilisere EU og EU's omegn, og det finder vi fantastisk vigtigt. Vi mener også, det vil være vigtigt for de her lande selv, og der synes jeg også, det var opmuntrende under folkehøringen, at en af de ting, som en meget stor del af de – o.k. – 400 mennesker, der deltog, pegede på, var, at det også er for at gøre gavn for de her lande selv. Det har jo vist sig, at de udvidelser, vi har gennemført, har ført til øget demokrati, hvad enten vi taler om Portugal, Spanien eller Grækenland, selv om det efterhånden er mange år siden, eller vi taler om den seneste udvidelse med de ti nyeste medlemslande.

Kl. 16.40

Endelig vil jeg sige – man kan diskutere, om det er demokrativinklen eller sikkerhedsvinklen – at stor grænseoverskridende kriminalitet som f.eks. handel med mennesker er det fuldstændig afgørende at vi får kontrol med. Den er stigende, den er forfærdelig, den er morderisk over for de mennesker, som bliver handlet over grænser, hvad enten de er voksne eller børn. Den må vi simpelt hen have kontrol med, sådan at den ikke bliver ved med at have en så lav prioritet, som vi desværre må erkende at det her område har. Det må vi jo erkende.

Der bliver pumpet langt flere ressourcer i terrorbekæmpelse end i at bekæmpe den meget alvorlige internationale kriminalitet, den moderne slavehandel, som man jo må kalde den. Og det går simpelt hen ikke. Vi bliver nødt til at have det her langt højere op på EU's dagsorden.

Den tredje ting, jeg vil trække frem, er noget af det, jeg virkelig holder meget af i forfatnings-traktatens målsætninger, nemlig at et af EU's mål er en social markedsøkonomi. Det synes jeg er meget vigtigt, for når vi snakker det indre marked, så snakker vi meget liberalisme og frihandel osv., og det er selvfølgelig det funda-